

Viikate, Iltat

Ystävällisillä tuloilla piilossa mulla, syrjässä sykkösydmen
Immense antaa, suuret huoletkin kuulla, vngll ven vaatii vaivaisen

Ruskeat silmät niinkuin thtset loistaa, loistaa ja matkaa johdattaa
ja vasyneen vasten olkaansa saa kuin saakin levolle torkahtaa - torkahtaa

Kun kynkset kaartuvat pittemme ylle, tuulilta toisilta suojaamaan
vaivoiksi ityneet harmitkin kyllä, saatetaan autetaan alle maan

Niin ei ole minulla tuonelan kaipuu, ei ole pelkoa pedon
niin Immense huoneen kuin viimoissa vaivun, thties tarhoihin - tarhoihin

Joskus jos matkani arjeksi eksyy, ryhti suurempaa tapailen
on turva ja lohdutus hetkessä tll, syrjässä sykkösydmen

Siis ei ole minulla tuonelan kaipuu, ei ole pelkoa pedon
niin Immense huoneen kuin viimoissa vaivun, thties tarhoihin
ei ole minulla tuonelan kaipuu, ei ole pelkoa pedon
niin Immense huoneen kuin viimoissa vaivun, thties tarhoihin - tarhoihin